

ಪ್ರಿಯ ಜೀವಗಳ ಒಡನಾಟ

ಹೆದ್ದಾರಿಯ ವಾಹನಗಳ ನಡುವೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಯ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಜೀವರಂ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟ ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರು ಓಡುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯ ಹೇಗಿರಬಹುದು.. ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ!

■ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮಾಧವ

ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಮಿಶ್ರ ತಳಿಯ ಆಲ್ಪಿನೋ ರಾಕಿ, ಪುಟ್ಟ ಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನು. ನೋಡಲು ಚೆಲುವ. ಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ರಾಕಿ, 'ಡಾ.ಜೆಕೆಲ್ ಟ್ಯಾಂಡ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಹೈಡ್' ನೆನಪಿಸುವಂತಿದ್ದ. ಹಗಲೆಲ್ಲ ಪಾಪದ ಮರಿಯಂತಿದ್ದರೆ, ರಾತ್ರಿ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲಗುವ ಯಾವ ಜೀವಿಯನ್ನೂ (ಹಲ್ಲಿ, ಇಲಿಮರಿ, ಕಪ್ಪೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ) ಅವನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ 'ಪೆಟ್' ಆಗಿ ಮಹಾಕಾಯನಾಗಿ ಬೆಳೆದ. ಮಗು ಶುಭಾ ಸೌದಿಯಿಂದ ಬಂದವಳು ತನ್ನ ಬೆನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತು ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು ಎಂದಿನಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಊರಿಗೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅಮ್ಮನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಆತಂಕ, ಕಳವಳ, ಉದ್ವೇಗವಿತ್ತು. ಅದೇ ತಾನೇ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡು, ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯ ಮೆಟ್ಟಲ ಕೆಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಗೋಡೆಗೊರಗಿಸಿ ಇರಿಸಿದ್ದ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನುಸುಳಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನಾಗರ ಹಾವಿನ ಬಾಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಕಿ ಹಿಡಿದೆಳೆದಿದ್ದ. ಹಾವು ನುಸುಳಿ ಹೋಗಲಿತ್ತೆನಿಸಿ ಭುಸುಗುಟ್ಟುವಾಗ, ಅದೇ ಆಗ ಹೊರ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೆಂದು ಮೆಟ್ಟಲಿಳಿದಿದ್ದ ರೋಹನ್, ಬೆಚ್ಚಿ ಹಿಂದಡಿಯಿಟ್ಟು, ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ರಾಕಿಗಾಗಿ ಕಳವಳದ ಜೊತೆಗೆ, 'ಮಕ್ಕಳು ರೋಹನ್, ಪ್ರಜ್ವಲ್‌ರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡಬೇಡಿ, ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ' ಎಂಬ ಆತಂಕ. ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲೆತ್ತಿಸಿದರೂ ಬಿಡದ ರಾಕಿಯನ್ನು ಆ ಮಹಾಗಾತ್ರದ ಸರ್ಪ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಫೂಡ್‌ರಿಸಿದರೆ, ಈ ನಮ್ಮ ರಾಕಿ ಅದರ ಹೆಡೆಗೆ ಬಾಯಿಟ್ಟು! ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರ್ಪದಂಶವಾಗಿ ಭವ್ಯಾಕಾರದ ರಾಕಿ ಅಲ್ಲೇ ಒರಗಿದ್ದ.

ಅಣ್ಣ ದೂರದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಮ್ಮ ವೆಟರ್ನರಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದಾಗಲೇ ಬಹಳ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. 'ಹಾಗೇ ಇರಲಿ; ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು; ಅರ್ಧಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಾಯಿ ಬದುಕಿರದು' ಎಂದುತ್ತರ ಬಂತು. ಹೇಗಾದರೂ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ನಾನು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ರಾಕಿ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದಿದ್ದ. ಅವನ ಕಡಿತದಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡ ಆ ನಾಗರ ಹಾವು, ಮರುದಿನವೂ ನಮ್ಮ ದರೆಯ ಮೇಲೆ (ಮಣ್ಣಿನ ಕಾಂಪೌಂಡು) ಒರಗಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಕಾಣದಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಹೆಸರೇ ಸಂಕೊಲಿಗೆ. ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನದ ಅಂಚಿಗೆ ಬನಗಳಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವು ಸುತ್ತಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಕೆಲಕಾಲದಿಂದ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳಿದ್ದು, ಬನ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ ಹಾವುಗಳು ನೆಲೆತಪ್ಪಿವೆ. ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಾಡುವ ಹಾವುಗಳನ್ನರಸಿ ಈಗ ಮುಂಗುಸಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ.

ರಾಕಿಯ ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನು, ಬಾಕ್ಸರ್ ಬುಶ್. ಜೇನು ಬಣ್ಣದ, ಮೋಣಕಾಲವರೆಗೆ ಬಿಳಿ ಸಾಕ್ಸ್ ಧರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವ, ಜೋಲುಕಿವಿ, ಉದ್ದ ನಾಲಗೆಯ ಚೆಲುವಾದ ಮರಿ. ಮಹಾ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ! ಯಾರೇನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಸೆ ಕಂಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಷ್ಟುದ್ದ ಜೋಲುಕಿವಿ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಜೋಲ್ಲು ಸುರಿಸುವವ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ

ಜೊತೆಯಿರಲೆಂದು ಬಿಳಿಬಣ್ಣದ ರಾಜಪಾಳಯಂ ಹೌಂಡ್ ಮರಿಯೊಂದನ್ನು ಅಣ್ಣ ತಂದ. ವಿಂಟರ್ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮರಿ, ಮನೆ ಬದಲಾದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ತೋರಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಬೇಗನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ. ಉದ್ದನೆ ಸಪೂರ ದೇಹದ, ಸಿಂಹಕಟಿಯ, ಉದ್ದ ಬಾಲದ ವಿಂಟರ್ ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾದ. ಅವನ ದೇಹಾಕಾರ, ಗಂಭೀರ ಚಕ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಬುಶ್‌ಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ವಿಂಟರ್. ಬುಶ್, ಹಾಕಿದ ಆಹಾರ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಅರಿಯದಂತೆ ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ಮುಗಿಸುವವನಾದರೆ, ಇವನೋ ಲೇಡಿಲೈಕ್! ಬಟ್ಟಲ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಿಂದ ಚೂರು ಚೂರೇ ಚಂದದಿಂದ ಬೇಕಷ್ಟೇ ತಿನ್ನುವವನು. ಬಟ್ಟಲ ಸದ್ದು ಕೇಳಿದರೂ ಬುಶ್‌ನ ಹಾರಾಟ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿದರೆ, ಇವನೋ, ಎದುರಿಗೆ ಬಟ್ಟಲಿಟ್ಟ ಬಳಿಕವೂ ಕೂಡಲೇ ಬಾಯಿ ಹಾಕುವವನಲ್ಲ.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ನಾನು ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅರಿಯದೆ, ಅಣ್ಣ ಗೇಟ್ ತೆರೆದು ಕಾರ್ ಒಳ ತಂದಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಲೆಂದು ಕರೆದರೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಯ! ರಾತ್ರಿಯಡೀ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ 'ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ರೈಲ್ವೇ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಕಂಡ ಬುಶ್‌ನನ್ನು ಬಂಧುಗಳು ಹಿಡಿದು ರಿಕ್ಷಾಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ವಿಂಟರ್‌ನ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ತುಂಬ ಕಳವಳಗೊಂಡೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ, ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರ ನೆತ್ತಿಲ ಮನೆ ಹಿತ್ತಿಲ ಮೂಲೆಯಲ್ಲ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ವಿಂಟರ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಬಂದ ಕರೆಯಂತೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆತರಲಾಯಿತು.

ನನ್ನ 'ಗಾನ್ ವಿದ್ ದ ವಿಂಡ್' ಬಿಡುಗಡೆಯ ದಿನ. ಮಂಗಳೂರ ಕರಾವಳಿ ಲೇಖಕಿಯರ ವಾಚಕಿಯರ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ನನ್ನನ್ನು ಹರಸಿ ಹೋಗಲು ಗುಡ್ಡೆಮನೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹೊರಟು ನಿಂತಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಗೇಟಿನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ, ಬುಶ್, ವಿಂಟರ್ ಇಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಿಂದ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಗೇಟ್ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಎದುರಿಗೆ ಯಮಸದೃಶ ವಾಹನಗಳು ಓಡುವ ರಾಜ್ಯ ಹೆದ್ದಾರಿ! ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ರಸ್ತೆಗಳಿಯದೆ ಕಂಪೌಂಡ್ ಪಕ್ಕದಿಂದಲೇ ಓಡಿ, ಕಿರುಓಣಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಓಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ನಾನು ಇಬ್ಬರೂ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಹಿಂದೆ ಧಾವಿಸಿದೆವು.

ಓಣಿಯಿಂದ ಮೈದಾನ ಹೊಕ್ಕು ಗಾಳಿ ಹೊಕ್ಕಿದ ಕರುವಿನಂತೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹಾರೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಂಟರ್! ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಬುಶ್! ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಕೂಗಿ 'ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ' ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡರೆ, ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಸಾರುವ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯವರಾರೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೂ ಧಡೂತಿ ದೇಹದ ಬುಶ್, ಓಡಿ ಸಾಕಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೊಯ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಸಾಕೆನಿಸಿತೋ ಏನೋ, ವಿಂಟರ್ ಕೂಡಾ ಬಳಿ ಬಂದ.